

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 263.113 van 28 april 2025
in de zaak A. 242.058/VII-42.541**

In zake : XXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Martine De Raedemaeker
 kantoor houdend te 2800 Mechelen
 Augustijnenstraat 10
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen : de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
 Asiel en Migratie

I. Voorwerp van het cassatieberoep

1. Het cassatieberoep, ingesteld op 1 juni 2024, strekt tot de cassatie van arrest nr. 305.817 van 29 april 2024 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Het cassatieberoep is toelaatbaar verklaard bij beschikking nr. 15.937 van 9 juli 2024.

Verzoeker heeft een toelichtende memorie ingediend.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State’.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van de procedure ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 februari 2025.

Staatsraad Frédéric Vanneste heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Martine De Raedemaeker, die verschijnt voor verzoeker, is verschenen.

Eerste auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Verzoeker, die verklaart van Roemeense nationaliteit te zijn, tekent op 15 januari 2024 beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 18 december 2023 tot beëindiging van het verblijf (hierna: aanvankelijk bestreden beslissing).

3.2. Met arrest nr. 305.817 van 29 april 2024 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep met toepassing van artikel 39/59, § 2, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: vreemdelingenwet). Dit is het bestreden arrest.

IV. Onderzoek van het enige middel

Uiteenzetting van het middel

4. Verzoeker voert in een enig middel, dat hij herhaalt in zijn toelichtende memorie, de schending aan van artikel 39/59, § 2, van de vreemdelingenwet, van artikel 13 van de Grondwet, van de artikelen 6, 8 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM) en van de artikelen 47 en 52 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: EU-Handvest).

Verzoeker betoogt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ten onrechte toepassing heeft gemaakt van artikel 39/59, § 2, van de vreemdelingenwet omdat zijn afwezigheid ter zitting te wijten was aan overmacht, meer bepaald omdat hij niet op de hoogte was van de zitting. Volgens verzoeker impliceert de elektronische verzending van een bericht houdende een oproeping voor een zitting niet de ontvangst van de inhoud van dat bericht. Verzoeker voert aan “onwetend geweest te zijn van het verzonden bericht en diens inhoud”. De afwezigheid ter zitting was ongewild en was het gevolg van overmacht.

Ondergeschikt en “onafhankelijk van de reden waarom de raadsman van verzoekende partij niet ter zitting aanwezig was”, rijst volgens verzoeker de vraag “of de afwezigheid van de verzoekende partij ter terechtzitting tot gevolg kan hebben dat het beroep wordt verworpen zonder enig nazicht van de processtukken in het dossier en zonder nazicht of de aangevochten akte een schending impliceert van fundamentele hogere rechtsnormen, te weten *in casu* artikel 27 tweede lid en artikel 28 lid 3, a van de Burgerschapsrichtlijn 2004/38/EG en [...] artikel 8 EVRM”. Verzoeker meent dat het bestreden arrest artikel 13 van de Grondwet, de artikelen 6 en 13 EVRM en artikel 47 van het EU-Handvest schendt, nu zijn beroep wordt verworpen omwille van zijn afwezigheid ter zitting, die echter te wijten is aan overmacht, terwijl geen onderzoek naar de onwettigheid

van de aanvankelijk bestreden beslissing heeft plaatsgevonden en deze aldus onwettig in het rechtsverkeer blijft bestaan en rechtsgevolgen sorteert. Als zodanig wordt hem op een onevenredige en onredelijke wijze elk doeltreffend rechtsmiddel tegen de ingeroepen schending van de door hem ingeroepen bepalingen ontnomen. Verzoeker werpt op dat *in casu* “de evenredigheid” geschonden is, gelet op het feit dat het dossier volledig was, zijn afwezigheid ter zitting het gevolg van overmacht en alleszins ongewild was, en zijn afwezigheid geen afbreuk doet aan de vaststelling “dat het dossier volledig en klaar was om in beraad genomen te worden”. Verzoeker voert aan dat er een andere behandeling geldt voor de verwerende partij waardoor het gelijkheidsbeginsel of het beginsel van de wapengelijkheid geschonden is, nu artikel 39/59, § 2, van de vreemdelingenwet niet inhoudt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen omwille van de afwezigheid van de verwerende partij verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren.

Verzoeker voert aan dat de regeling zoals voorzien in artikel 39/59, § 2, van de vreemdelingenwet en formalistisch toegepast ten aanzien van de verzoekende partij in het bestreden arrest, met zich meebrengt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen onderzoek heeft gedaan naar de ingeroepen schending van de EU-regels, artikel 8 EVRM en de vreemdelingenwet.

Beoordeling

5. Artikel 39/59, § 2, van de vreemdelingenwet luidt:

“ 2. Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 3bis van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: koninklijk besluit van 21 december 2006) stelt:

“De Raad kan de processtukken, alsook de betekeningen, kennisgevingen en oproepingen als bedoeld in artikel 39/57-1 van de wet van 15 december 1980 tevens verzenden via het informaticasysteem van Justitie als beschreven in de artikelen 2 tot 5 van het Koninklijk besluit van 16 juni 2016 houdende elektronische communicatie overeenkomstig artikel 32ter van het Gerechtelijk Wetboek.”

Artikel 4 van het koninklijk besluit van 16 juni 2016 ‘houdende elektronische communicatie overeenkomstig artikel 32ter van het Gerechtelijk Wetboek’ (hierna: koninklijk besluit van 16 juni 2016) luidt:

“Bij e-Box kunnen zich de volgende statussen voordoen: “verzonden” en “ontvangen”. Deze statussen worden gemeld aan de afzender.

De melding van de status “verzonden” geldt als verzendbewijs in hoofde van de afzender.

De meldingen van de status “ontvangen” geldt als ontvangstbewijs in hoofde van de afzender en bestemming.

De datum van de communicatie op elektronische wijze bepaald in artikel 1, 1°, is gelijk aan de datum van het tijdstip van verzending vastgesteld door het e-Box netwerk.

De datum van ontvangst is de datum van het tijdstip van ontvangst vastgesteld door het e-Box netwerk.”

Overmacht veronderstelt een buiten de wil van de betrokkene gelegen feit of gebeurtenis die hij niet kon voorzien of vermijden. De bewijslast van overmacht rust op degene die er zich op wil beroepen.

6. Het bestreden arrest stelt:

“Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de beschikking van 21 maart 2024, waarbij de verzoekende partij werd opgeroepen te verschijnen op de terechtzitting van 18 april 2024, op 22 maart 2024 via elektronische post op rechtsgeldige wijze werd verstuurd naar de gekozen woonplaats bij advocaat M. De Raedemaeker. Dit is de gekozen woonplaats, zoals opgegeven in het verzoekschrift en die nadien, voor het versturen van de

beschikking van 21 maart 2024 op 22 maart 2024, niet meer werd gewijzigd op de bij wet voorgeschreven wijze.

De verzoekende partij is niet ter terechtzitting verschenen en evenmin vertegenwoordigd. Het beroep dient derhalve met toepassing van artikel 39/59, § 2, tweede lid, van de [v]reemdelingenwet te worden verworpen.”

7. Naar luid van artikel 39/59, § 2, van de vreemdelingenwet wordt het bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ingestelde beroep verworpen “wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is”. De elektronische verzending van de brief met de datum van de terechtzitting naar de gekozen woonplaats van de betrokkene volstaat echter niet voor de toepassing van deze bepaling, het is in het licht van het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel en het recht op een eerlijk proces ook vereist dat de betrokkene in de mogelijkheid verkeert er kennis van te nemen.

Zoals de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest vaststelt, blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat de oproeping voor de zitting van 18 april 2024 op 22 maart 2024 per elektronische post naar de J-box van de advocaat van verzoeker werd verstuurd. Uit het stuk dat aan de elektronisch verstuurde oproepingsbrief is gehecht, blijkt de “Status code : Sent”. Daarmee is bewezen dat de oproeping via elektronische brief is verstuurd, maar is niet aangetoond dat verzoeker in de mogelijkheid verkeerde er kennis van te nemen.

Door enkel aan te geven dat de oproeping voor de terechtzitting elektronisch is verzonden en niet na te gaan of de betrokkene de elektronische oproepingsbrief heeft ontvangen of in de mogelijkheid verkeerde er kennis van te nemen, schendt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen artikel 39/59, § 2, van de vreemdelingenwet gelezen samen met het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel en het recht op een eerlijk proces.

Het enige middel is in die mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt arrest nr. 305.817 van 29 april 2024 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

2. Dit arrest zal in de registers van voormelde Raad worden overgeschreven, en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.

3. De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 24 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, die verschuldigd is aan verzoeker.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op achtentwintig april tweeduizend vijftientig door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Carlo Adams,	kamervoorzitter,
Francis Van Nuffel,	staatsraad,
Frédéric Vanneste	staatsraad,
met bijstand van	
Bart Tettelin,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Carlo Adams